

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	1511010199
Dátum vydania rozhodnutia:	13.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1511010199.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. februára 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému W. S. , pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3 To 47/2012, zo dňa 4. septembra 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. S. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5. septembra 2011, sp. zn. 1 T 45/2011, bol W. S. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v bode 1/ a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v bode 2/, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 16.02.2009 v čase asi o 18.30 hod. v D. v mestskej časti N. na Q. ulici č. XXXX/X na prízemí domu po slovnom a fyzickom konflikte so synom poškodenej K. J. v suteréne domu fyzicky napadol poškodenú W. J., nar. XX.XX.XXXX vo C. P., a to tak, že poškodenú J., ktorá stála chrbtom k nemu pred vchodovými dverami do vlastného bytu, opakovane udrél päšťou do hlavy a po otočení poškodenej k nemu pokračoval v útoku, v rámci ktorého poškodenú udieral päšťami do jej tváre a do oblasti hrudníka, na čo si poškodená chránila hlavu rukami a po otvorení dverí od bytu vošla do priestorov bytu a zavrela za sebou vchodové dvere.

Týmto konaním spôsobil poškodenej W. J. zranenie - mnohopočetné povrchové pohmoždeniny tvárovej a zadnej časti hlavy a drobnú krvnú podliatinu na chrbáte ľavej ruky, ktoré si vyžiadalo opakované lekárske vyšetrenie a liečenie spojené s práceneschopnosťou od 17.02.2009 do 27.02.2009,

2/ dňa 23.03.2009 v presne nezistenom čase od 15.30 hod. do 16.50 hod. v D. v mestskej časti N. na

Q. ulici č. XXXX/X na prízemí vo vlastnom byte pod vplyvom alkoholických nápojov v priebehu kontroly, vykonávanou hliadkou PMJ v zložení ppráp. S. a práp. G., lebo bol podozrivý z protiprávneho konania, z fyzického napadnutia suseda J. J. a z vykrikovania vulgárnych výrazov, po otázke pprap. S., prečo vykrikuje na celú bránu a susedov, fyzicky napadol poškodeného ppráp. S. a to tak, že sa k poškodenému obrátil a prudko zdvihol smerom nahor barlu, o ktorú sa opieral, lebo mal pravú nohu v sadre a gumeným koncom barly zasiahol poškodeného pod oblasť pravého oka a pri ďalšom pokuse udrieť barlou, udel poškodeného ppráp. S. medzi prstenník a prostredník ľavej ruky, ktorou sa poškodený bránil a súčasne príslušníkov PZ hrubo osočoval, na čo voči nemu boli použité donucovacie prostriedky (hmaty a chvaty a putá) a následne bol predvedený na Obvodné oddelenie PZ Petržalka stred so sídlom v Bratislave - Petržalka na Námestí Hraničiarov č. 1/B, kde pred umiestnením do miestnosti pre predvedené osoby a po sňatí pút fyzicky napadol poškodeného práp. G. a to tak, že sa prudko otočil k poškodenému práp. O. a udel ho pravou rukou zovretou v päšť do oblasti úst, na čo voči nemu boli použité donucovacie prostriedky (hmaty a chvaty) a bol usadený do miestnosti pre predvedené osoby.

Týmto konaním spôsobil poškodenému N. S. zranenie - trznú ranu na IV. prste ľavej ruky a tváre vpravo, ktoré si vyžiadalo jednorázové lekárske vyšetrenie a ošetrenie a cca 3 - 5 dní liečby a poškodenému S. G. zranenie - trznú ranu na hornej pere, ktoré si vyžiadalo jednorázové lekárske vyšetrenie a ošetrenie a cca 3 - 5 dní liečby.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, ods. 4, § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obvinenému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 4. septembra 2012, sp. zn. 3 To 47/2012, na základe odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 323 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenému W. S. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 9 (deväť) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený W. S. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/, i/, j/ Tr. por.

Obvinený v dovolaní uviedol, že skutku opísanému v rozsudku pod bodom 1/ bezprostredne predchádzalo konanie - útok na jeho osobu zo strany syna poškodenej. Teda po tom, ako ho syn poškodenej v pivničných priestoroch napadol, v stave rozrušenia napadol aj svoju matku, ktorá mu vyčítala jeho správanie. Útok z jeho strany účelovo následne zvalila na obvineného. Odvolací súd dostatočne nepreveril okolnosti ohľadom zdravotného stavu syna poškodenej, ktorý pravdepodobne zaútočil na svoju matku. Podľa názoru obvineného mal odvolací súd vypočúť znalcov psychiatrov MUDr. O. a MUDr. S., či syn poškodenej v stave, keď jeho ovládacie schopnosti boli úplne vymiznuté a rozpoznávací schopnosti boli znížené v podstatnej miere, mohol v stave rozrušenia, po útoku na obvineného, napadnúť svoju matku. Okrem výpovede poškodenej nie je v spise žiadny dôkaz o tom, že by ju napadol obvinený. Manželka obvineného vypovedala ku skutku, že v stave, kedy mal zlomenú nohu, mal problém dostať sa do bytu, a nie, že by mal ešte útočiť na poškodenú. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obvinený namietal svedecké výpovede poškodených príslušníkov PZ v čase pred a po vznesení obvinenia. Poprel, že doma v byte úmyselne zaútočil na poškodeného ppráp. S.. Mohol tak urobiť jedine neúmyselne v dôsledku požitia alkoholických nápojov. Použitie barly pri útoku nezohralo žiadny význam, keďže nespôsobilo zvýšený stupeň dôraznosti útoku. V závere zdôraznil, že v danom prípade nie je možné jeho konanie posudzovať ako závažnejší spôsob konania, preto neboli splnené zákonné podmienky pre použitie ustanovenia § 138 písm. a/ Tr. zák.

Z uvedeného dôvodu obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a rozsudok Okresného súdu Bratislava V, a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 373 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami uvedenými v § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a v zákonnej lehote po tom, čo obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 Tr. por.), ale zároveň aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, i/, j/ Tr. por.

Prieskum najvyššieho súdu pri dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je limitovaný posúdením správnosti právnej kvalifikácie vo vzťahu ku skutku zistenému napadnutým rozhodnutím, keďže podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Skutky obvineného, ako sú popísané v rozsudku okresného súdu, poskytujú jednoznačný podklad pre použitú právnu kvalifikáciu zisteného konania obvineného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v bode 1/ a zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., a to tak z hľadiska objektívnej i subjektívnej stránky dotknutých trestných činov.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb a má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť i to, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, ktorými sa v dovolaní odôvodňuje existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Dôvody dovolania je treba chápať materiálne, a preto nestačí na ne len formálne poukázať v podanom dovolaní, aby sa tým vyhovel ustanoveniu § 374 Tr. por.

Obvinený v podanom odvolaní a teraz aj v dovolaní záver o neexistencii uvedených znakov aplikovaných trestných činov vyvodzuje na inom skutkovom základe než ho vyjadrujú zistené skutky. V tomto smere však nejde o námietky právne, výlučne, ktoré dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa, ale o výhrady skutkovej povahy, ktoré naopak nie sú pri tomto dovolacom dôvode prípustné, a ktorými sa dovolací súd na dovolanie obvineného nemôže zaoberať. Napadnúť dovolaním právoplatné rozhodnutie, vychádzajúce zo skutkového stavu nesprávne zisteného v podstatných okolnostiach na základe vykonaných dôkazov, môže len minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3 Tr. por.). Iba dovolanie tohto oprávneného subjektu by umožňovalo zaoberať sa správnosťou zistenia stavu, vrátane posudzovania správnosti hodnotenia vykonaných dôkazov a tým aj otázku objasnenia veci.

V prerokováanej veci Krajský súd v Bratislave uložil trest odňatia slobody správnym spôsobom a v súlade so zákonom, preto ani tento dovolací dôvod uvedený obvineným naplnený nebol. Najvyšší súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. vo vzťahu k uloženému trestu dovolanie možno podať len v prípade, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo, ak bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin

nepripúšťa.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. možno konštatovať, že k uloženiu ochranného liečenia (protialkoholického ústavnou formou) obvinenému W. S. došlo na základe spravodlivého súdneho konania, rešpektujúceho základné náležitosti pre jeho uloženie podľa Trestného zákona a teda v súlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

V posudzovanom prípade teda nedošlo ani k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. teda, že bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. S. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.